

Abstrakt

Česká republika v minulosti patřila mezi významná území z hlediska těžby nerostných surovin. V období po druhé světové válce se stala velmi významným dobytatelem uranové rudy, na kterou mnohonásobně vzrostla celosvětová poptávka díky rozvoji jaderné energetiky a masivní produkci nukleárních zbraní. V období osmdesátých let minulého století však zájem o uran poklesl a v devadesátých letech 20. století byly již téměř všechny uranové doly na našem území uzavřeny. Posledním místem těžby uranu byl důl Rožná, ve kterém bylo těženo až do roku 2017. V současné době probíhají na lokalitách rekultivační práce.

Naplánování rekultivace pro dané území není však vždy jednoduchou záležitostí. Musí být brán v potaz způsob těžby, který byl na daném území prováděn, podloží, vzdálenost obydlí, podzemní vody, fauna a flóra okolí apod. Často jsou rekultivace prováděny nesprávným způsobem, a tím není dostatečně využít výjimečný potenciál biotopů zde vzniklých. Lidé mají tendence do obnovy krajiny silně zasahovat, jak už dodáváním živin, tak i vysazováním rostlinných druhů, a tím vytvářet intenzivní hospodářskou krajinu. Často si ovšem neuvědomují, že těžbou byla na lokalitě způsobena výrazná změna abiotických podmínek. Nově vzniklá stanoviště byla v mnohých případech osídlena vzácnými a ohroženými organismy, které jsou vázány na raná sukcesní stádia a v okolní krajině již zpravidla chybějí. Jejich populace ovšem mohou být rekultivací zcela zničeny.

Tato práce má za úkol shrnout do dnešní doby známé informace o těžbě uranu a jejím dopadu na životní prostředí, ochrany přírodního rázu a možnosti rekultivací. Právě rekultivace lokalit ovlivněných těžbou uranu jsou aktuálním problémem, a to převážně na Příbramsku.